

NICOLAUS LEONICVS RAYNOLDVS
DO POLO S. D.

Um ab hinc aliquot annos varijs de rebus , sed quæ præcipue ad philosophiam spectarent , sermones quosdam Academicorum more confecissem : quorum aliqui in lucem ita prodierunt , vt in amicorum quorundam manibus solū versentur : nonnulli vero adhuc in archetypis iaceant : ab eisdem sanè sum rogatus vt omnes illos examinatos retractatosque aliquando sub vnus commentarioli volumine , quasi in corpus vnum comprehendere & edere vellem : quod quo minus adhuc effectum sit , multa sanè mihi impedimento fuere . Verum quando tu eruditissime Pole superioribus diebus hac de re non vulgariter mecum egisti , hortatusque es vt editionem hanc amplius non differrem , & posteritati , quo modo possem , meæ interesse vellem : quamquam negotijs pluribus in præsentia distinerer , parū tamen libens , & hos ipsos , qualescunque sunt , edere , tibi que dedicare decreui , vt tuo patrocinio adiuti , apud cæteros cōmendationē habere mereantur : quodque per se fortasse , etsi non contemnendum omnino , exile certe fuisset munusculum , id autoritate tua cui datum est , aliquid sanè esse videatur . Talis est enim de tua singulari eruditione , exactoque in omnibus iudicio , apud omnes , & tam certa existimatio , vt quicquid te adire audeat , aut abs te exire , excultum sanè , & omnibus numeris absolutum esse omnes opinentur & credant . Neque id immerito mehercule . Quotus enim quisque in re literaria nunc reperitur , qui in tam paucis , quot ætas ista tua recipit , annis , omnium liberalium studiorum sacraria sit ingressus , qui græce & latine æque sapiat , & vtriusque linguæ cum dignitatem & elegantiam , tum dicendi etiam proprietates & modos perpulchre adeo sit consecutus , vt siue docere quippiam , siue literis mandare tibi libuerit , id luculenter mehercule & insigniter facere possis ? Taceo de philosophiæ studijs : ad quæ sola te natū propter admirabilem in illis excellentiam facile credi posset , nisi in alijs etiam facultatibus id ipsum egregie præstares : vt res profecto nostro seculo omni admiratione digna merito existimari possit , esse iuuenem , qui paulo antè ex ephebis exierit , cuius adhuc impubes sunt genæ , qui Platonis Aristotelisque opera omnia lectitauerit , & cum Academicorum omnium tum Peripateticorum commentarios abstrusarum copia

rerum vndequaq; refertos perlegerit, intellexerit, & ad manum etiam pa-
ratos habeat. Verū nescio quomodo aliud exordiens facere institui, aliud
nūc ago. Quāobrem de his haftenus, cū praesertim nō laudator in praesen-
tia, sed donator accesserim. Libenti igitur animo, Pole humanissime, hoc
quod tibi trado munusculū recipias; cui si in omnis antiquitatis refertissi-
ma tua bibliotheca aliquē volueris esse locū, magni sanē auctori muneris
instar erit. Hilare enim ab eruditissimo viro admitti, & benigne
recipi, aliquoque in numero haberi, etsi non
maxima, non contemnenda certe
laus, cui id acciderit, me-
rito esse censetur.

Vale.

Patauij pridie Calendas Sextiles . M . D . XXIII .